

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Regensi Episcopo, & Abbati de Boscaudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

habere, vos, eo deliruto, in curam vestram, sublato appellationis obstaculo, sepe dictam custodiam assumatis, custodientes eandem donec de ipsa mandatum apostolicum impleatis. Illud autem vos nolumus ignorare, quod postquam idem M. fuit Abbas effectus, praedictam custodiam de jure non potuit obtinere: quia cum ratione abbatiae ad ipsum pertineat donatio tam custodiam quam aliarum dignitatum ac etiam praebendarum in Ecclesia Peronensi, custodiam ipsius nequam recipere potuit a se ipso, cum interdantem & recipientem debeat esse distinctio personalis, sed nec ab alio, cum jus conferendi alius non haberet. Datum Viterbij XII. Kal. Iulij, anno decimo.

ROFFENSI EPISCOPO.

Epist. 81.
Vt Iohannem
ab officio & be-
neficio priva-
tum cohabitare
uxori suae com-
pellat.

Pertuas nobis litteras intimaſti quod cum Iohannes lator praesentium publice coram te fuisset in iure confessus se cum quadam post susceptum subdiaconatus ordinem contraxisse, ac postmodum se fecisse, huius rei tacita veritate, in Diaconum ordinari, licet demum tam de contracto matrimonio quam de diaconatus ordine post suscepto tibi per idoneos testes constiterit, idem tamen quod ante contractum matrimonium factus fuerit Subdiaconus probare nequivit. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatinus si est ita, praedictum I. officio beneficii quoque privatum cohabitare compellas uxori. Datum Viterbij V. Kal. Iulij, anno decimo.

EPISCOPO ENGOLISMENSI.

Epist. 82.
De Canonici
ad presbyteratum
promoven-
dis.

EX parte tua fuit propositum coram nobis quod cum in Engolismensi Ecclesia plures esse Canonici consueverint, qui per hebdomadas Missarum solemniam celebrabant in ordine vicis suae, quia duo tantum Presbyteri, qui sunt ad praesens in ipsa, onus hoc se non posse gerere conqueruntur, quod dudum a sex vel septem non facile portabatur, Canonicos inferioris ordinis monuisti ut causa supplendi defectum huiusmodi se facerent in Presbyteros ordinari. ad quod nullus potuit ipsorum induci. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatinus dictos Canonicos moneas & inducas ut vel qui fuerint idonei, promoveri non differant pro tali necessitate ad officium sacerdotis, vel tecum pariter, prout convenit, aliquos assumant in socios & in fratres, a quibus in officio ipso

in praedicta Ecclesia ministraretur. Alioquin defectum eorum prout utile fuerit circa hoc, appellatione remota, nostra studeas auctoritate supplere. Nullis litteris &c. Datum ut in alia.

REGENSI EPISCOPO,
& Abbati de Boscaudo.

Cum olim quidam religiosi diocesis Niciensis tenorem quarundam litterarum nobis obtulerint intuendum, quibus venerabilis frater noster... Niciensis Episcopus super quibusdam expensis usus fuerat contra ipsos, conicientes per illum easdem litteras esse falsas, venerabilibus fratribus nostris Glandecensi & Senecensi Episcopis dedimus in mandatis ut occasione ipsarum in negotio non procederent, donec, inspectis eisdem, procederemus in hoc sicut contingeret expedire. Interim autem idem Niciensis Episcopus, qui tunc usque veras esse putaverat litteras praelibatas, incidens in suspicionem earum, protinus ad dilectum filium fratrem Petrum de Castronovo apostolicae sedis Legatum accessit, & exposito quod... Clericus, qui sibi familiaris extiterat, illas litteras a nobis se dixerat impetrasse, quodque penitus earum falsitatis ignarus fuerit usus ipsis, quid tanta malitia nova relatione confusus ageret ab ipso quaesivit. Vnde mox ad apostolicam sedem properans, oblatis nobis quibusdam litteris, quibus plerique viri religiosi suam innocentiam excusabant, sponte quidem, sed cum rubore, nobis aperuit quomodo in re ipsa confidenter quia simpliciter ambulavit. Licet igitur, iuxta constitutionem contra falsarios editam, gravis poena videretur eidem Episcopo imminere, quia tamen in eadem constitutione cavetur ut in huiusmodi plus malitia quam negligentia puniatur, attendentes quod, velut asserit, hic nocet alterius non sua culpa sibi, quanquam diligens non extiterit circa litteras memoratas quam debuit adhibendo cautelam, illud quoque notantes, quod nec fautor falsitatis extitisse videtur, quam, cum primo fuit suspicatus de ipsa, nostro studuit revelare Legato, ac tandem personaliter ad nos veniens, coram nobis spontaneus est confessus, ipsum officio pontificali suspensum ad vos, de quorum discretione confidimus, duximus remittendum, praesentium vobis auctoritate mandantes quatinus postquam ab eo cum tribus Episcopis super hoc purgationem canonicam receperitis, ipsum ad

Epist. 82.
De causa Episcopi Niciensis.

idem officium restituere procuretis, illum quem jamdictas litteras confiterit procurasse secundum constitutionem prefatam appellatione postposita puniatur. Quod si non ambo, alter vestrum &c. Datum ut supra.

EPISCOPO ET CAPITULO ELENENSI.

Epist. 24.
Ne contradi-
ctio unius præ-
velat alterius
publicam utili-
tatem.

AD nostram noveritis audientiam pervenisse quod hujusmodi consuetudo in vestra Ecclesia inolevit, quod si vos pro tractandis ipsius negotiis aliquando convenire contingat, licet omnibus Canonorum institutio vel negotij aliquis certa deliberatio & communis, utilis videatur, & revera nitatur consilio famiori, si tamen displiceat uni soli ratione aliqua non suffulto, sed ducto potius motu propriae voluntatis, totum illud evacuari asseritur, quantumcumque sit utile vel honestum quod ab aliis singulis comprobatur. Quia vero hæc animi perniciofa libertas, quæ per consuetudinem verbi dicitur approbata, sacris canonibus penitus inimica, apostolico debet moderamine coerceri, discretioni vestrae per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus ei de cetero nullatenus innitentes, ad communis juris observantiam redeatis. Datum Viterbij IV. Nonas Julij, anno decimo.

CLAROMONTENSI ET NIVERNENSI
Episcopis.

Epist. 87.
Communitate
eis causa. Epi-
scopi Aniciensis
advocatis civis
sunt.

EX parte dilectorum filiorum Aniciensium civium nostris est auribus intimatum quod licet à piæ rec. Lucio Papa prædecessore nostro bo. me. . . Aniciensis Episcopo fuerit sub officij pœna præceptum ne legitima viduarum matrimonia impediret, aut pro eis contrahendis seu decedentium sepulturis pecuniam exigeret contra canonicas sanctiones, vel à suis subditis extorqueri aut exigi patere, venerabilis frater noster. . . successor ipsius non solum hujusmodi postmodum attentavit, verum etiam dictos civis in iis & aliis molestando, excommunicationis & interdicti sententias jaculari præcipitanter in ipsos pro voluntate sua sine causa rationabili non formidat. Unde nos eidem Episcopo sub interminatione canonicæ pœnæ dedimus in præceptis ut quæ per ipsum vel Clericos suos ab eisdem civibus contra justitiam sunt extorta restituens & restitui faciens, ut tenetur, de cetero ab hujusmodi sic absteineat quod justam de se querelam non oporteat

iterari, propter quod manum nostram in ipsum gravare merito deberemus, dictos quoque civis aut eorum nuntios non impediat nec faciat impediri quod minus eundo & redeundo causam suam securè ac liberè prosequantur. Nos enim memoratis civibus per scripta nostra præcipiendo mandamus ut eidem reverentiam & obedientiam tam debitam quam devotam impendant, & laudabilem consuetudinem hæcenus observatam ex pia devotione parentum erga sepulturas carorum diligenter observent, ne forsitan ex fermento pravitate hæreticæ illam corrumpere videantur sub prætextu canonicæ puritatis. Ideoque fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus ab Episcopo & civibus antedictis, monitione præmissa, per censuram ecclesiasticam factis appellatione remota præceptum nostrum inviolabiliter observari. Datum Viterbij Nonis Julij, anno decimo.

POTESTATI ET CIVIBVS
Florentinis.

Epist. 88.
Exhortatur ad
pacem & con-
cordiam.

SI diligenter attenditis quod providus pater sæpe servum à filio, sæpe verò filium à servo facit propter offensam utriuslibet vapulare, gaudio quod nuper de Senensium victoria concepistis non poteritis non miscere timorem, nescientes utrum eos Dominus coram vobis propter vestram humilitatem justitiam, an quia per ministerium vestrum illis apponere voluerit disciplinam, cum in uno formidabile videatur quod Assur virga furoris Domini afflixerit Dei populum; quanquam in altero securitas colligatur ex eo quod David in funda prostravit Philistæum. Licet autem Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio, qui superbis resistit; humilibus autem dat gratiam, vobis in ipsorum conflictu astutissimè credatur, triumphum tamen accepti gloriam viribus vestris non debetis adscribere, sed alienis peccatis potius imputare, non excedendo modum in facto, ne forsitan ei similes videamini cui contra populum furoris sui, secundum Prophetam, mandaturum se dicit Dominus ut auferat spolia & dividat prædam, & quasi lutum platearum in conculcatione ponat eundem. Ipse autem non sic arbitrabitur, sed ad conterendum erit cor ejus, & ad interjectionem gentium non paucarum. Cum ergo discordia tantæ causa in grande rerum dispendium, grave damnum corporum, & immane periculum animarum redundare